

Minister for Ligestilling
Beskæftigelsesministeriet
Ligestillingsafdelingen
Ved Stranden 8
1061 København K

Tlf. 7226 9780
Fax. 7226 9780
E-mail lige@lige.dk

LCA/ J.nr. 2009-3313

Folketingets Politisk-Økonomiske udvalg

Dato: 19. maj 2009

Under henvisning til Folketingets Politisk-Økonomiske udvalgs brev af 22. april 2009 følger hermed minister for ligestillings svar på spørgsmål nr. 123 (PØU Alm. del), stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Spørgsmål nr. 123:

Ministeren bedes kommentere artiklen "Apropos: Prostitution - skyerne letter, hjælpen er på vej", der blev bragt i Information d. 17. april 2009 og redegøre for, hvordan ministeren mener, der bør skelnes mellem handlede kvinder og frivilligt prostituerede, samt om socialarbejderen - der omtales i artiklen - i ministerens øjne gør sig til menneskehandler, når hun hjælper prostituerede til at emigrere til f.eks. Danmark?

Svar:

Jeg mener, at det er vigtigt at skelne mellem kvinder, der er handlet til prostitution og kvinder, der lever af at prostituere sig. Kvinder, der er handlet, er ofre for en kriminel handling, hvor der altid er et element af tvang, trusler og økonomisk udnyttelse fra en bagmand. Det samme gør sig ikke gældende for kvinder, der lever af at prostituere sig. Der er tale om to grupper med forskellige behov for tilbud, støtte og forebyggende indsats.

Derfor er den danske indsats på området også adskilt både lovgivningsmæssigt og politisk. På prostitutionsområdet lancerede regeringen i april 2005 handlingsplanen "Et andet liv", der bygger på medinddragelse og dialog med den prostituerede om mulighederne for at komme ud af prostitution. Siden 2002 har regeringen lanceret to handlingsplaner til bekæmpelse af menneskehandel med særligt fokus på handel med kvinder til prostitution, da de stadig udgør den største gruppe af personer, der handles til Danmark. Indsatsen omfatter både forebyggende, støttende og efterforskningsmæssige aktiviteter. De støttende aktiviteter og sociale tilbud er samlet set udformet med henblik på at sikre kvinderne en ordentligt forberedt hjemsendelse.

I praksis er det opsøgende sociale arbejde overfor udenlandske kvinder i prostitution samlet, men socialarbejderne er trænet til at skelne mellem kvinder, der er handlet og kvinder, der ikke er, således at alle får de rette tilbud, der følger af de to forskellige handlingsplaner.

Ligeledes er der under Servicestyrelsen oprettet adskilte videns- og koordinationscentre på de to områder, nemlig Kompetencecenter Prostitution og Center mod Menneskehandel, der ikke kun beskæftiger sig med handel med kvinder til prostitution, men også ser på andre aspekter af menneskehandel.

I relation til den slovenske socialarbejder, der omtales i den nævnte artikel, er det ud fra beskrivelsen min vurdering, at hun ikke kan kaldes for menneskehandler. Det kan godt være, at hun hjælper kvinderne med at komme til udlandet og arbejde som prostitueret, men der er ikke nogen form for tvang, trusler eller økonomisk gevinst i den hjælp, som hun yder. Man kan så spørge, om det er fornuftigt af socialarbejderen at hjælpe kvinderne til udlandet og på den måde eksportere et socialt problem frem for at forsøge at hjælpe dem ud af prostitutionen, sådan som det gøres i den danske prostitutionsindsats.

Venlig hilsen

Inger Støjberg